

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 27Csp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223201642
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2223201642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Anikó Aibekovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: H. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. I. XXX/XX, K. R., o zaplatenie 142,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.05.2023 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 142,69 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 142,69 Eur od 04.10.2022 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 34,94 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca v žalobe tvrdil, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.10.2022 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 30.01.2020 zmluvu, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 05.06.2020 vypovedal zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 178,06 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 142,69 Eur, z riadneho úroku vo výške 35,37 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, ke postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 142,69 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 142,69 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 35,37 Eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 35,37 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2

Občianskeho zákonníka počnúc dňom 04.10.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalobca k žalobe priložil nasledovné listinné dôkazy: platobná história, oznámenie zo dňa 13.10.2022, pokus o zmier zo dňa 13.10.2022, informácia o spracovaných osobných údajoch zo dňa 13.10.2022, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.10.2022, pokus o zmier zo dňa 12.04.2023, podací hárok, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 03.10.2022, Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok, dokument č. 320725181300120 k zmluve o bežnom účte, Dokument s informáciami o poplatkoch, Zmluva o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb VÚB účtu, Právomoci k účtom zo dňa 30.01.2020, výzva na zaplatenie zo dňa 18.12.2020, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty, Cenník VÚB, a.s. Občania platný od 01.11.2019, upomienka zo dňa 18.11.2020.

4. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 29.09.2023 žalobca uviedol, že dňa 27.12.2005 uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu č. Y. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Predmetom tohto konania je nepovolené prečerpanie na uvedenom účte, ktoré vzniklo účtovaním poplatkov a následne debetného úroku z nepovoleného prečerpania v zmysle zmluvy a obchodných podmienok. V zmysle platného cenníka služieb bol žalovanému účtovaný: poplatok za vedenie účtu vo výške 6,- Eur mesačne, zaslanie upomienky pri nepovolenom prečerpaní v sume 1,50 Eur, poplatok za recyklované SEPA-Europrevody za každý pracovný deň 0,05 Eur, poplatok za vedenie exekúcie, súdneho rozhodnutia na účte klienta vo výške 20,- Eur. V zmysle predžalobnej platobnej histórie sa žalovaný dňa 30.09.2020 dostal zúčtovaním poplatkov za vedenie konta vo výške 6,- Eur do nepovoleného prečerpania. Po vykonaní tohto obratu bol zostatok na bežnom účte vo výške -5,22 Eur. Následne žalovaný nevykonal žiadnu platbu resp. kreditnú transakciu a tým sa nepovolené prečerpanie navyšovalo. Nakoľko medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu nebola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere a neboli ani dohodnuté žiadne splátky, neexistovala pohľadávky, pri ktorej by postupca mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Právny predchodca žalobcu upomienkou zo dňa 18.11.2020 vyzval žalovaného na úhradu nepovoleného debetu vo výške 12,99 Eur v lehote 15 dní. Márnym uplynutím lehoty na plnenie sa stal dlh splatným, pričom o tomto následku informoval právny predchodca žalobcu žalovaného výzvou zo dňa 18.12.2020. Táto listina bola v zmysle predĺženého podacieho hárka a potvrdenia z pošty žalovanému doručená dňa 23.12.2020.

5. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 07.11.2023 žalobca uviedol, že poplatok za spracovanie exekúcie v celkovej výške 100,- Eur bol v zmysle Cenníka služieb účtovaný automaticky pri doručení príkazu na začatie exekúcie, súdneho rozhodnutia pôvodnému veriteľovi. Výzvou zo dňa 18.12.2020 sa stal záväzok žalovaného splatný a v zmysle uvedenej výzvy bol žalovaný upozornený, že ak do troch dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy neuhradí záväzok, platobné karty resp. bežný účet bude zrušený. Táto výzva bola žalovanému doručená dňa 23.12.2020. Žalovaný po doručení výzvy neuhradil svoj záväzok a pôvodný veriteľ pristúpil k výpovedi platobných kariet, resp. bežného účtu.

6. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanému, ktorý sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril. Žalovanú pohľadávku nijako nerozporoval a ani nepoprel.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa strany sporu napriek riadne a včas doručenému predvolaniu, nedostavili. Právny zástupca písomným podaním, doručeným súdu dňa 09.11.2023 ospravedlnil svoju neúčast'. Žalovaný svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadal. Súd preto konal v neprítomnosti strán sporu.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami (uvedené v bode 3.), vyjadrením žalobcu zo dňa 29.09.2023, vyjadrením žalobcu zo dňa 07.11.2023 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Dňa 27.12.2005 právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu č. Y. Y. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalovaný sa dňa 30.09.2020 dostal zúčtovaním poplatkov za vedenie konta do nepovoleného prečerpania a keďže nevykonal žiadnu platbu resp. kreditnú transakciu, nepovolené prečerpanie sa navyšovalo. Právny predchodca žalobcu upomienkou zo dňa 18.11.2020 vyzval žalovaného na úhradu

nepovoleného debetu vo výške 12,99 Eur, ten však na výzvu nereagoval. Následne právny predchodca žalobcu pohľadávku vo výške 142,69 Eur postúpil na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.10.2022 na žalobcu.

12. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že dňa 30.01.2020 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte, pričom na predmetnom bežnom účte žalovaného došlo k nepovolenému prečerpaniu z dôvodu neuhradených vyúčtovaných

bankových poplatkov. Predmetný právny vzťah súd vyhodnotil ako spotrebiteľský, pretože právny predchodca žalobcu konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaný uzatvoril s jeho právnym predchodcom. Túto pohľadávku voči žalovanému mal získať na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, teda žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa mal stať až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

14. Súd sa v prvom rade považoval za potrebné vysporiadať s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, teda či sa môže domáhať zaplatenia peňažnej pohľadávky od žalovaného. Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovanej je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je.

15. Na postúpenie pohľadávky pri bankových úveroch a iných záväzkoch je potrebné rešpektovať ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ktoré poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu k úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní predložil upomienku, ktorou jeho právny predchodca upozornil na nedoplatok žalovaného v sume 12,99 Eur. Iná výzva súdu predložená nebola, hoci sa nepovolené prečerpanie postupne navyšovalo (až na sumu 142,69 Eur), keďže žalovanému žiadne peňažné prostriedky neposkytol, ani nevykonával príkazy žalovaného na platby, na ktoré na účte nemal dostatok peňažných prostriedkov, čím vlastne sám účet žalovaného dostal do nepovoleného prečerpania, pričom o výške dlhu žalovaného následne žiadnym spôsobom neinformoval a nevyzval na planenie. Žalobca teda nepredložil súdu výzvu, ktorá by bola zaslaná a doručená žalovanému, kedy by napriek doručeniu tejto výzvy bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihladať ex offio (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/40/2022 zo dňa 01.03.2023).

16. Keďže v danej veci bola pôvodným žalobcom Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá postúpila svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej so žalovaným na súčasného žalobcu, súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. Pokiaľ by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 (prvá veta) zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. V prípade, ak dôjde k postúpeniu takejto pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie týchto zákonných predpokladov sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky.

17. Súd podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/17/2023 zo dňa 03.08.2023, v ktorom sa konštatuje, že „z dôvodov, že aj dovolací súd považuje otázku vyžadovania osobitnej výzvy banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách za vyriešenú,

odvolací súd sa odklonil od svojho doposiaľ vyjadreného názoru a uzavrel, že ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách vyžaduje osobitnú výzvu banky adresovanú jej klientovi, že jej klient je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku ako podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt; iná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (upozornenie na omeškanie so splácaním splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasnej splatný) a ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný s výzvou na úhradu celého dlhu osobitnú výzvu podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách nenahrádza“.

18. Písomná výzva banky t.j. výzva vyhotovená bankou v danom prípade žalobcom predložená nebola. Súd konštatuje, že žalobca počas konania nepredložil inú výzvu ako upomienku zo dňa 18.11.2020. Súd podporne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022, v zmysle ktorého za výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa predpokladá výlučná a samostatná písomná výzva banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy nemožno prisvedčiť oznámeniu ani inej písomnosti charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca teda počas celého konania nepredložil súdu samostatnú výzvu, ktorou by žalovaný bol vyzvaný na splatenie pohľadávky a zároveň bol následne nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

19. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

20. Súd pre úplnosť poznamenáva, že žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, nie z dôvodu neuvedenia rozhodujúcich skutkových tvrdení, a preto nebol daný dôvod vyzývať žalobcu na odstránenie vady žaloby podľa § 129 CSP, keďže nedostatok spočívajúci v neunesení dôkazného bremena nie je vadou žaloby a jeho následkom nie je odmietnutie žaloby, ale jej zamietnutie. Podaná žaloba podľa názoru súdu ani nebola zjavne nedôvodná v zmysle § 138 CSP, súd preto nemal povinnosť vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby. Súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojej aktívnej vecnej legitimácie v konaní, a nie z dôvodu, že zo skutočností uvedených v žalobe bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná. Bolo by v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania suplovať procesnú aktivitu žalobcu a v konečnom dôsledku by takýto postup súdu viedol k porušeniu princípu rovnosti zbraní v neprospech žalovanej ako slabšej sporovej strany. Navyše, neupozornenie na zjavnú nedôvodnosť žaloby nemožno považovať za taký nesprávny procesný postup súdu, ktorým by sa strane znemožnilo uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (porovnaj Števec, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 512).

21. Ďalšie argumenty žalobcu považoval súd pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod.).

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovanému ako v plnej miere úspešnej strane vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Súd však žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko možnosť jeho priznania vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 544/2015 zo dňa 26.10.2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.